

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒
(ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย
เบื้องต้นสำหรับความเสียหายที่เกิดจากการขนส่งตามความในหมวด ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก ฯ หรือไม่)

กรมการขนส่งทางบกได้มีหนังสือที่ คค ๐๓๐๒/๐๑๐๙๐ ลงวันที่ ๒๐
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมการขนส่งทางบกมีปัญหา
ข้อกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ว่า ผู้ได้รับใบอนุญาต
ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดจากการขนส่ง ในเรื่องการ
ชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาทของผู้เสียหายในกรณีที่ผู้เสียหายถึงแก่ความ
ตายอันเนื่องมาจากรถของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น ตามความในหมวด
๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ หรือไม่เพียงใด

สำหรับเรื่องนี้ ทางเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกได้มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย คือ

๑. ฝ่ายแรก เห็นว่า เนื่องจากบัญญัติต่าง ๆ ในหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติการ
ขนส่งทางบกฯ เป็นเรื่องการวางหลักทรัพย์เพื่อเป็นประกันการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นแก่บุคคลผู้
ซึ่งได้รับความเสียหายจากการขนส่ง สาระสำคัญจึงอยู่ที่ความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การขนส่งทางบกฯ ซึ่งเป็นบทบัญญัติทั่วไปโดยได้กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง
ประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง และผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการ
ขนส่งโดยรถขนาดเล็กต้องวางหลักทรัพย์เป็นเงินสดหรือพันธบัตรรัฐบาลไทยอย่างใดอย่างหนึ่ง
หรือทั้งสองอย่างรวมกันต่อนายทะเบียนกลาง เพื่อเป็นประกันความเสียหายอันเกิดแก่ชีวิตหรือ
ร่างกายของบุคคลภายนอก ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบ
เนื่องจากการขนส่งของตน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ตลอดจนจำนวนหรือมูลค่าของ
หลักทรัพย์ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ.๒๕๒๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่ง
ทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ส่วนในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นจากการขนส่งแล้ว หน้าที่ความ
รับผิดชอบของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทั้ง ๒ ประเภทดังกล่าวก็ต้องดำเนินการ
เกี่ยวกับการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นให้เป็นไปตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการ
ขนส่งทางบกฯ แม้ความในมาตรา ๕๖ ดังกล่าวจะใช้ถ้อยคำแต่เพียงว่า เมื่อรถของ “ผู้ได้รับ
ใบอนุญาตประกอบการขนส่ง” ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกายหรือชีวิตของบุคคลใด “ผู้
ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง” ซึ่งเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายจะต้องชดใช้
ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาทของผู้เสียหาย ในกรณีที่ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย
โดยมิได้ระบุให้ชัดเจนว่าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประเภทใดบ้าง ก็หาได้
หมายความว่า ความในบทบัญญัติมาตรา ๕๖ จะต้องใช้บังคับรวมถึงผู้ได้รับใบอนุญาต

ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลด้วย คงเป็นเพียงแต่หมายความถึงเฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง และการขนส่งโดยสารขนาดเล็ก ซึ่งได้วางหลักทรัพย์ไว้เป็นประกันตามความในมาตรา ๕๒ เท่านั้น จะตีความมาตรา ๕๖ ให้หมายความว่ารวมไปถึงผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลหาได้ไม่

๒. ฝ่ายที่สอง เห็นว่า

๒.๑ โดยที่บทบัญญัติในหมวด ๔ มีเจตนารมณ์ที่มุ่งคุ้มครองคนส่วนใหญ่ของสังคม แม้ความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการวางหลักเกณฑ์เพื่อเป็นประกันความเสียหายที่เกิดจากการขนส่งบังคับเฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง และการขนส่งโดยสารขนาดเล็ก มิได้บังคับสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในประเภทการขนส่งส่วนบุคคลก็ตาม แต่เมื่อได้เกิดความเสียหายในการขนส่งขึ้นแล้ว หน้าที่และความรับผิดชอบในการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นย่อมเป็นหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในทุกประเภทการขนส่งทั้งการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง การขนส่งโดยสารขนาดเล็กและการขนส่งส่วนบุคคล ที่จะต้องดำเนินการตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ เพราะความในมาตรา ๕๖ ดังกล่าว มิได้ระบุให้หมายความถึงผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในประเภทการขนส่งในประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะ จึงย่อมหมายความว่ารวมไปถึงผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลด้วย

๒.๒ ถ้าพิจารณาจากบทบัญญัติในมาตรา ๕๗ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก ฯ ประกอบเข้าด้วยกันแล้ว จะเห็นได้ว่า ในรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียกร้องและหน้าที่ความรับผิดชอบในการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นนั้น มิได้กำหนดบังคับไว้เฉพาะสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทางและการขนส่งโดยสารขนาดเล็ก แต่ครอบคลุมไปถึงผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในประเภทการขนส่งส่วนบุคคลด้วย ดังจะเห็นได้ชัดจากความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ ซึ่งได้กำหนดว่า “ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งผู้ใดไม่ยอมชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นตามคำสั่งของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๕๗ หรือตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางตามมาตรา ๖๑ ในกรณีที่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนกลางมีอำนาจนำหลักทรัพย์ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งนั้นซึ่งได้นำมาวางเป็นประกันชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นแทนได้” จึงน่าจะหมายความว่า บทบัญญัติมาตราดังกล่าวให้นายทะเบียนกลางมีอำนาจบังคับการในเรื่องการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นไว้โดยแยกผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งออกเป็น ๒ จำพวกประกอบด้วยผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามมาตรา ๕๒ และผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล โดยหากในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามมาตรา ๕๒ ไม่ยอมชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๕๗ หรือตามมาตรา ๖๑ นายทะเบียนกลางมีอำนาจนำหลักทรัพย์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งดังกล่าวนำมาวางไว้ตามมาตรา ๕๒ ชดเชยแทนได้ ส่วนผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลนั้น ในกรณีที่มี

ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นเกิดขึ้นจะต้องบังคับตามบทบัญญัติมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก ฯ ซึ่งกำหนดว่า “ในกรณีที่ผู้เสียหายไม่ได้รับชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นหรือได้รับชดใช้ไม่ครบจำนวนที่พนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางสั่งไม่ว่าเพราะเหตุหลักทรัพย์ที่วางประกันไว้ไม่พอจ่ายค่าใช้จ่ายเบื้องต้นหรือเพราะเหตุอื่นใด เมื่อผู้เสียหายได้ร้องเรียนต่อนายทะเบียนกลาง ให้นายทะเบียนกลางสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งชำระให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนกลางดังกล่าว ให้นายทะเบียนกลางเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่ง และให้นำมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม” เพราะบทบัญญัติในหมวด ๕ มิได้กำหนดบังคับให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลต้องวางหลักทรัพย์เป็นประกันความเสียหายที่เกิดจากการขนส่งไว้

กรมการขนส่งทางบกได้พิจารณาแล้วมีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของฝ่ายที่สอง แต่โดยที่การตีความในปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าว นอกจากจะมีผลต่อทางปฏิบัติราชการของกรมการขนส่งทางบกแล้ว ยังมีผลกระทบไปถึงประชาชนผู้ได้รับความเสียหายจากการขนส่งตลอดจนผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกอีกด้วย จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยปัญหานี้ เพื่อที่จะได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางบก) แล้วมีความเห็นว่า มาตรา ๕๖^๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ได้กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่งโดยทั่วไปซึ่งเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกายหรือชีวิตของบุคคล ต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาท โดยมีได้กำหนดประเภทของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไว้เหมือนกับมาตรา ๕๒^๒ ซึ่งกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาต

^๑มาตรา ๕๖ เมื่อรถของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกายหรือชีวิตของบุคคลใดนอกจากความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งซึ่งเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาท ในกรณีที่ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย

ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นซึ่งจะต้องจ่ายให้แก่ผู้เสียหาย ให้จ่ายตามความร้ายแรงของความเสียหาย ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นหมายถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการรักษาพยาบาลรวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ระหว่างการรักษาพยาบาลและหรือค่าปลงศพ

^๒มาตรา ๕๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง และผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก ต้องวางหลักทรัพย์เป็นเงินสดหรือพันธบัตรรัฐบาลไทยอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันต่อนายทะเบียนกลางเพื่อประกันความเสียหายอันเกิดแก่ชีวิตหรือร่างกายของบุคคลภายนอก และซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งจะต้องรับผิดชอบเนื่องจากการขนส่งของตน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

จำนวนหรือมูลค่าของหลักทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดตามขนาดและประเภทของการ

ประกอบการขนส่งเพียงสามประเภทต้องวางหลักทรัพย์เพื่อประกันความเสียหาย ดังนั้น คำว่า “ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง” ตามมาตรา ๕๖ จึงหมายถึงผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทั้งสี่ประเภทตามมาตรา ๒๗^๓ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก ฯ ซึ่งรวมถึงผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลด้วย

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๖๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก ฯ ประกอบด้วยแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทุกประเภทจะต้องชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาท แต่สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง และผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็กซึ่งมาตรา ๕๒^๕ บังคับให้ต้องวางหลักทรัพย์เพื่อประกันความเสียหายอันเกิดแก่ชีวิตหรือร่างกายของบุคคลภายนอกต่อนายทะเบียนกลางนั้น ถ้าไม่ยอมชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามคำสั่งของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๕๗^๖ หรือตามคำวินิจฉัยของ

ประกอบการขนส่งแต่ต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งวางหลักทรัพย์เป็นเงินสดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดอกผลที่เกิดจากหลักทรัพย์ที่เป็นเงินสดนั้นตกเป็นของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งที่วางหลักทรัพย์

ให้กรมการขนส่งทางบกเป็นผู้รับผิดชอบในการเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีหลักทรัพย์กับธนาคารตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

“มาตรา ๒๗ ใบอนุญาตประกอบการขนส่งมีสี่ประเภท คือ

- (๑) ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง
- (๒) ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง
- (๓) ใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก
- (๔) ใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล

ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง หรือ ใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็กให้ใช้เป็นใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลได้

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งใช้รถผิดประเภทตามที่ระบุไว้ข้างต้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนเป็นครั้งคราวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด

“มาตรา ๖๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งผู้ใดไม่ยอมชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามคำสั่งของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๕๗ หรือตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางตามมาตรา ๖๑ ในกรณีที่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนกลางมีอำนาจนำหลักทรัพย์ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งนั้น ซึ่งได้นำมาวางไว้เป็นประกันชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นแทนได้

“โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

“มาตรา ๕๗ เมื่อผู้เสียหายหรือทายาทในกรณีที่ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย ประสงค์จะได้รับความชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้น ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กรมตำรวจกำหนดต่อพนักงานสอบสวน โดยแสดงพยานหลักฐานว่าผู้เสียหายได้รับความเสียหายจากรถของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาจากสำนวนการสอบสวน และเมื่อเห็นว่าความเสียหายได้เกิดขึ้นจากรถของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งคันใด ให้มีหนังสือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งซึ่งเป็นเจ้าของรถคันนั้นชดเชย

คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางตามมาตรา ๖๑^๓ นายทะเบียนกลางมีอำนาจนำหลักทรัพย์ที่วางไว้เป็นประกันนั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นแทนได้ ส่วนผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลซึ่งกฎหมายไม่ได้บังคับให้ต้องวางหลักทรัพย์เป็นประกันนั้น หากไม่ยอมชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นดังกล่าว นายทะเบียนกลางก็มีอำนาจดำเนินการบังคับได้ด้วยการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามมาตรา ๖๔^๔

การที่มาตรา ๕๒^๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก ฯ ได้กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง และผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถยนต์เล็กต้องวางหลักทรัพย์เพื่อประกันความเสียหายอันเกิดแก่ชีวิตหรือร่างกายของบุคคลภายนอกนั้นก็เนื่องจากการประกอบการขนส่งทั้งสามประเภทนี้ต้องเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไปจึงอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตหรือร่างกายของบุคคลได้มากกว่าการประกอบการขนส่งส่วนบุคคลซึ่งเป็นการประกอบการขนส่งในกิจการหรือธุรกิจส่วนบุคคลเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่บุคคลทั่วไปได้อย่างทั่วถึงสำหรับการประกอบการขนส่งส่วนบุคคลนั้น แม้กฎหมายจะมีได้กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประเภทนี้ต้องวางหลักทรัพย์เพื่อเป็นประกันความเสียหายด้วยก็ตาม แต่ก็มิได้หมายความว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งดังกล่าวไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในกรณีที่เกิดความเสียหายขึ้น เพราะการวางหลักทรัพย์เพื่อประกันความเสียหายกับการชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นเป็นคนละกรณีกัน

ด้วยเหตุนี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของรถที่

ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง ในกรณีนี้ให้แจ้งให้นายทะเบียนกลางทราบโดยเร็วด้วย

ในการสั่งของพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง พนักงานสอบสวนต้องพิจารณาสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในการชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องชำระภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งจากพนักงานสอบสวน

๓ มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๕๗ ให้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่งของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๕๗ และให้พนักงานสอบสวนบันทึกความเห็นของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งซึ่งไม่เห็นด้วยไว้ในสำนวนการสอบสวน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางให้เป็นที่สุด

๔ มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ผู้เสียหายไม่ได้รับชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นหรือได้รับชดใช้ไม่ครบตามจำนวนที่พนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางสั่ง ไม่ว่าเพราะเหตุหลักทรัพย์ที่วางประกันไว้ไม่พอจ่ายค่าใช้จ่ายเบื้องต้นหรือเพราะเหตุอื่นใด เมื่อผู้เสียหายได้ร้องเรียนต่อนายทะเบียนกลางให้นายทะเบียนกลางสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งชำระให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนกลางดังกล่าวให้นายทะเบียนกลางเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่ง และให้นำมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

ก่อให้เกิดความเสียหายจึงต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นให้แก่ผู้เสียหาย หรือทายาทในกรณีที่ผู้เสียหายถึงแก่ความตายตามหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกพ.ศ.๒๕๒๒

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์
(นายอมร จันทรสมบูรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๒๘